

CÔNG NGHỊ
2021
2023

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành

Hiệp thông

Participation
Tham dự

Sứ vụ

Hướng Dẫn
Người Tham Dự

THE ROMAN CATHOLIC
ARCHDIOCESE OF
ATLANTA

Hướng Dẫn Người Tham Dự

*Dành cho tất cả mọi người tham dự các buổi lắng nghe theo nhóm nhỏ, tập trung vào
câu nguyện ở Tổng Giáo Phận Atlanta**

Công Nghị về Hiệp Hành

*Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hiệp Thông, Tham Dự
và Sứ Vụ*

*“Nơi đâu có hai hoặc ba người tụ họp lại vì danh ta,
thì ta ở giữa họ.” (Mt 18:20)*

... Chúng ta nhắc lại mục đích của Công Nghị, và do đó của cuộc tham vấn này, không phải là để tạo ra các tài liệu, mà là “để gieo những ước mơ, đưa ra những lời tiên tri và thị kiến, cho phép hy vọng nảy nở, khơi dậy niềm tin, chữa lành vết thương, kết nối các mối quan hệ với nhau, đánh thức bình minh của niềm hy vọng, học hỏi lẫn nhau và tạo ra một khả năng tươi sáng để khai sáng trí óc, sưởi ấm trái tim, tiếp thêm sức mạnh cho đôi tay của chúng ta...”

Tài Liệu Chuẩn Bị, số 32 (trích lời Đức Thánh Cha Phanxicô, Diễn Văn Khai Mạc Thượng Hội Đồng Giám Mục về Giới Trẻ [3/10/2018])

*Phỏng theo Nguồn Thông Tin Công Nghị của Giáo Xứ do Tổng Giáo Phận Washington thực hiện.

Mục Lục

Giới thiệu: Đồng Hành Cùng Nhau.....	4
Lịch sử công nghị trong Giáo Hội Công Giáo	5
Hiệp hành là gì?	6
Lịch Trình Công Nghị.....	8
Tổng Quan về Buổi Lắng Nghe Tập Trung Vào Cầu Nguyện	9
Lựa chọn nửa ngày thứ Bảy	9
Lựa chọn buổi tối trong ba tuần	10
Quy tắc cơ bản cho người tham dự & quy trình trong nhóm nhỏ	11
Câu hỏi cho các buổi lắng nghe – nhóm nhỏ	12
<i>Câu Hỏi Cơ Bản</i>	12
<i>Câu Hỏi Hỗ Trợ</i>	13
<i>Câu Hỏi Kết Thúc – Lắng nghe Chúa Thánh Thần</i>	15
Lời Nguyện cho Công Nghị: <i>Adsumus Sancte Spiritus</i>	16
Bảng Chú Giải Thuật Ngữ.....	17

Giới thiệu: Đồng Hành Cùng Nhau

Toàn thể Giáo Hội Công Giáo được kêu gọi tham dự Thượng Hội Đồng Giám Mục sắp tới với tựa đề: “*Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hiệp Thông, Tham Dự và Sứ Vụ.*”

Synod (công nghị) là một từ Hy Lạp (*synodos*) nghĩa là một cuộc họp hoặc hội họp theo cách sử dụng thông thường. Hai từ Hy Lạp tạo nên synod (công nghị) là *syn* nghĩa là "cùng nhau" và *hodos* nghĩa là "con đường hoặc hành trình." Về cốt lõi, synod (công nghị) và thuật ngữ gần đây hơn synodality (hiệp hành) nói đến việc *lên đường cùng nhau hoặc đồng hành cùng nhau.*

Đức Thánh Cha Phanxicô đã kêu gọi toàn thể dân Chúa đồng hành cùng nhau Công Nghị này không chỉ là một cuộc họp với các bài thuyết trình và văn bản báo cáo. Công Nghị này là một **tiến trình đồng hành cùng nhau**. Là Giáo Hội, chúng ta sẽ lắng nghe nhau, đối thoại với nhau, cầu nguyện cùng nhau, phân định cùng nhau và cùng nhau đưa ra quyết định để loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô cho thế giới!

Trong bài giảng của mình tại Thánh Lễ khai mạc Công Nghị, Đức Giáo Hoàng khuyến khích chúng ta bắt đầu tiến trình hiệp hành “bằng cách tự hỏi bản thân — tất cả chúng ta, đức giáo hoàng, giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân — liệu chúng ta, cộng đoàn Kitô hữu, có phải là hiện thân của "phong cách" này của Thiên Chúa, đã đi qua các chặng đường lịch sử và chia sẻ trong cuộc sống nhân loại hay không.” Đức Thánh Cha yêu cầu chúng ta “đi trên cùng một con đường như những người khác, sống theo 'ba độ ng từ' đã c trưng cho một công nghị: gặp gỡ, lắng nghe và phân định.”

Tiến trình này được thiết lập trong cầu nguyện, bởi vì công nghị là “một hành trình phân định thiêng liêng diễn ra trong sự sùng kính, trong cầu nguyện và trong đối thoại với Lời Chúa.” Khả năng phân định là điều soi đường và hướng dẫn công nghị, “ngăn không cho nó trở thành một hội nghị của Giáo Hội, một nhóm họp tập hay một đại hội chính trị, nhưng đúng hơn là một sự kiện đầy ân sủng, một tiến trình chữa lành do Chúa Thánh Thần hướng dẫn. Giống như khi hỏi người đàn ông giàu có trong bài đọc Tin Mừng, Chúa Giêsu yêu cầu mọi người hãy làm trống chính mình, giải thoát mình khỏi tất cả những gì thuộc về thế gian, kể cả mô hình mục vụ hướng nội và cũ kỹ của chúng ta, và hãy tự hỏi mình xem Thiên Chúa muốn nói gì với chúng ta trong thời điểm này và hướng mà Người muốn dẫn dắt chúng ta.” (Đức Thánh Cha Phanxicô, 10/10/2021).

Lịch sử các Công Nghị trong Giáo Hội Công Giáo

Giáo Hội đồng hành cùng nhau trong công nghị là một cách thực hành cổ xưa trong Kitô Giáo bắt nguồn từ Kinh Thánh. Trong Công Vụ Tông Đồ (chương 15), chúng ta nghe về việc Phê-rô và Phao-lô “được Giáo Hội, cũng như các tông đồ và các vị trưởng lão hoan nghênh” (Công Vụ 15: 4) để cùng nhau lắng nghe, thảo luận và phân định cách hòa giải các thực hành tôn giáo của người Do Thái và Dân Ngoại. Chính sau nhiều lắng nghe, thảo luận và thỉnh nguyện cầu nguyện lắng nghe tiếng nói của Chúa Thánh Thần, Giáo Hội sơ khai đã phân định cách thức loan báo Tin Mừng cho mọi người.

Một số Giáo Phụ đã viết về tính hiệp hành trong Giáo Hội sơ khai (khoảng năm 30 sau Công Nguyên - khoảng năm 500 sau Công Nguyên), kể cả Thánh John Chrysostom, người đã viết rằng “Giáo Hội và Công Nghị đồng nghĩa với nhau” (Chú giải về Thánh Vịnh 149; xem *Tài Liệu Chuẩn Bị*, số 11). Các giáo hội địa phương đã tập hợp cùng với các giám mục của họ để thảo luận các vấn đề liên quan đến tình hình địa phương của họ trong suốt thiên niên kỷ đầu tiên. Cách thực hành địa phương này đã phát triển thành các công đồng cấp tỉnh (khu vực) và hoàn vũ (phổ quát) mà sẽ tập hợp các giám mục, giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân lại với nhau.

Cách thực hành hiệp hành tiếp tục diễn ra trong thiên niên kỷ thứ hai, ngay cả khi việc ra quyết định ngày càng được dành cho các giám mục và Tòa Thánh. Công Đồng Vatican II, một công đồng đại kết, đã nhấn mạnh đến sự hiệp thông của Giáo Hội và lấy lại hình ảnh của Giáo Hội như dân lũ hành của Thiên Chúa cùng nhau tiến tới sự thánh thiện. “...Chỉ có một Dân Tộc của Thiên Chúa, đưa công dân của mình từ mọi chủng tộc, làm cho họ trở thành công dân của một vương quốc thuộc về thiên đàng, chứ không phải thuộc về thế gian. Vì tất cả các tín hữu ở khắp nơi trên thế giới được hiệp thông với nhau trong Chúa Thánh Thần...” (*Lumen Gentium* số 13).

Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã tạo ra cấu trúc hiện đại của Thượng Hội Đồng Giám Mục vào năm 1965 sau khi Công Đồng Vatican II bế mạc. Đức Giáo Hoàng Phaolô muốn đảm bảo rằng sự cộng tác và đối thoại giữa các giám mục, nhà thần học, tu sĩ và giáo dân được tiếp tục sau Công Đồng Vatican II. Kể từ năm 1967, Giáo Hội đã tổ chức Thượng Hội Đồng Giám Mục khoảng hai đến ba năm một lần để xem xét một vấn đề ảnh hưởng đến Giáo Hội. Tại mỗi công nghị này kể từ năm 1967, các giám mục đã tham khảo ý kiến của các thành viên giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân. Trên thực tế, tại các công nghị này, các linh mục, phó tế,

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

tu sĩ và giáo dân đã có mặt và nói chuyện với các giám mục và Đức Giáo Hoàng. Trong khi khía cạnh “mới” của Công Nghị hiệp hành tại “*Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hiệp p Thông, Tham Dự và Sứ Vụ*,” yêu cầu mỗi giám mục giáo phận lắng nghe và tham khảo ý kiến với đoàn chiên của mình về chủ đề hiệp hành, tiến trình hiệp hành lắng nghe và tham khảo ý kiến của toàn thể dân Chúa là một cách thực hành lâu đời của Giáo Hội.

Hiệp hành là gì?

Trong suốt tiến trình này, chúng ta nghe thấy các thuật ngữ: công nghị, tiến hiệp hành và tiến trình hiệp hành. Nhưng từ đó có ý nghĩa gì? Chúng có ý nghĩa giống nhau không?

Một định nghĩa ngắn gọn hữu ích về Thượng Hội Đồng Giám Mục là một tập hợp các giám mục

1. Thúc đẩy sự hiệp nhất chặt chẽ hơn giữa các giám mục và Đức Giáo Hoàng
2. Đưa ra lời khuyên cho Đức Giáo Hoàng về các vấn đề đức tin, đạo đức và giới luật của Giáo Hội
3. Tìm hiểu các câu hỏi về Giáo Hội trên thế giới (so sánh *Pháp Điển Giáo Hội* c. 342).

Việc bỏ phiếu trong Thượng Hội Đồng Giám Mục được giới hạn với các giám mục có mặt tại cuộc họp công nghị. Tuy nhiên, các giáo sĩ, tu sĩ nam nữ, nhà thần học, giáo lý viên, luật sư giáo luật và chuyên gia giáo dân, tất cả đều tham dự vào cuộc họp công nghị với các giám mục bằng cách đưa ra lời khuyên của họ.

Hiệp hành và tiến trình hiệp hành không phải là một cuộc hội họp hay cuộc họp của các giám mục, họ cũng không phải là cơ quan hành chính của Giáo Hội. Đúng hơn, hiệp hành là con đường và tiến trình của Giáo Hội như sự hiệp thông. Đó là sự hiệp thông của tất cả những người đã được rửa tội đang lắng nghe nhau, đối thoại với nhau và cùng cầu nguyện để nghe tiếng Chúa Thánh Thần khi tất cả chúng ta tìm kiếm sự thánh thiện và loan báo Tin Mừng. Hiệp hành liên quan đến việc các giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân lắng nghe và nói chuyện, cầu nguyện và phân định cùng nhau, đồng thời đặt hy vọng và quan ngại của Dân Chúa vào tay và trái tim của các giám mục, những người hiệp nhất với Đức Giáo Hoàng, quyết định các vấn đề đức tin và luân lý để gìn giữ đức tin và củng cố Giáo Hội trên khắp thế giới.

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

Tóm lại, việc của nhà chức trách Giáo Hội như sự hiệp hành nhắc lại chân lý căn bản rằng mọi tín hữu đã được rửa tội đều là một chủ thể hoặc tác nhân của việc truyền bá phúc âm hóa, đồng trách nhiệm với sứ vụ của Giáo Hội.

“Theo quan điểm này, tính hiệp hành không chỉ là việc cử hành các cuộc họp của giáo hội và các hội đồng Giám Mục, hay một vấn đề quản trị nội bộ đơn giản trong Giáo Hội; mà nó là '*modus vivendi et operandi* [cách sống và hiệp hành] cụ thể của Giáo Hội, Dân Chúa, nơi thể hiện và đưa ra bản thể cho sự hiệp hành của giáo hội là sự hiệp hành thông khi tất cả các thành viên của Giáo Hội đồng hành cùng nhau, tập hợp lại và tham gia tích cực vào sứ vụ truyền bá phúc âm của mình” (*Tài Liệu Chuẩn Bị*, số 10).

“Thật vậy, Dân Tộc này, được các vị Mục Tử tập hợp lại với nhau, tuân theo kho tàng thiêng liêng của Lời Chúa được trao phó cho Giáo Hội, kiên trì không ngừng theo lời giáo huấn của các Tông đồ, trong tình hiệp hành huynh đệ, trong việc bẻ bánh và cầu nguyện, 'để việc nắm giữ, thực hành và tuyên xưng di sản đức tin, trở thành nỗ lực chung của các Giám Mục và Tín Hữu’” (*Tài Liệu Chuẩn Bị*, số 13). Tính hiệp hành và tiến trình hiệp hành không phải là để lôi kéo người khác vào mục đích quyết định các vấn đề thông qua phiếu bầu quốc hội. Mục đích chính của tính hiệp hành cũng không phải là giới thiệu các phương pháp dân chủ vào Giáo Hội, nơi đa số quyết định cách thức hoạt động của Giáo Hội. Tính hiệp hành cũng không phải là việc ban hành các kế hoạch chiến lược hoặc quản lý các ban mục vụ giáo xứ thông qua các mục tiêu. Tính hiệp hành chính là việc toàn thể Dân Chúa đồng hành cùng nhau để loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô và để trở nên thánh thiện.

“Các vị Mục Tử, được Thiên Chúa thiết lập như 'những người giám hộ, người làm sáng tỏ và nhân chứng đích thực cho đức tin của toàn thể Giáo Hội', không nên sợ hãi khi lắng nghe Đoàn Chiên được giao phó cho họ. Việc tham vấn với Dân Chúa không bao hàm giả định trong Giáo Hội về độ ng lực của nền dân chủ dựa trên nguyên tắc đa số, vì khi tham gia vào mọi tiến trình Hiệp Hành, có chung niềm đam mê chung đối với sứ vụ loan báo Tin Mừng chung và không phải là đại diện của các lợi ích xung đột. Nói cách khác, đây là một tiến trình giáo hội mà chỉ có thể diễn ra ở 'trung tâm của một cộng đoàn có cấu trúc phân cấp.' Mọi tiến trình Hiệp Hành, trong đó các Giám mục được kêu gọi để phân định những gì Thánh Linh đang nói với Giáo Hội, không phải từ chính họ mà bằng cách lắng nghe Dân Chúa, những người 'cũng tham gia vào chức vụ ngôn sứ của Đức Kitô' (LG, số 12), là một hình thức hiển nhiên của “đồng hành cùng nhau” làm cho Giáo Hội thăng tiến” (*Tài Liệu Chuẩn Bị*, số 14; xem thêm *Lumen Gentium*, số 12; CCC, số 91-93).

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

Khi bắt tay vào tiến trình hiệp p hành này với tư cách là Giáo Hội địa phương của Tổng Giáo Phận Atlanta, chúng ta hãy nhớ lời Thánh Phaolô nói với người Ê-sa-lô-ni-ca, “Chớ dặt p tất Thánh Linh. Đừng khinh thường những lời tiên tri. Kiểm tra mọi thứ; giữ lại những gì tốt lành” (1 Thes 5: 19-21).

Lịch Trình Công Nghị

Công Nghị toàn cầu, *Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hiệp Thông, Tham Dự và Sứ Vụ*, là một tiến trình mà Đức Thánh Cha Phanxicô đã phát động vào tháng 10 năm 2021, và nó sẽ kết thúc với cuộc họp Thượng Hội Đồng Giám Mục vào tháng 10 năm 2023 (Đại Hội Đồng Thường Niên của Thượng Hội Đồng Giám Mục lần 16). Lịch trình chi tiết của tiến trình Công Nghị toàn cầu hiện có trên <https://www.synod.va/en.html>. Lịch trình dưới đây nêu bật sự tham dự của Tổng Giáo Phận Atlanta vào giai đoạn tham vấn cấp giáo phận của Công Nghị. Những lời cầu nguyện và việc thực hiện liên tục sẽ vẫn tiếp tục!

Lịch Trình của Công Giáo La Mã Tổng Giáo Phận Atlanta

Tổng Quan về Buổi Lễ Nghe Tập Trung Vào Cầu Nguyện

Lựa chọn nửa ngày thứ Bảy
(3 giờ 15 phút**)

Tiếp đón, giao thiệp và thủ tục đăng ký tham dự tùy chọn (30 phút)

- Chào mừng, giới thiệu và lời nguyện mở đầu (10 phút)
- Tổng quan về tiến trình công nghị và quy tắc cơ bản cho người tham gia (10 phút)
- Cơ hội cầu nguyện và suy niệm cá nhân (25 phút)

- Chia sẻ và đối thoại trong nhóm nhỏ (2 giờ 15 phút)
  - Câu Hỏi Cơ Bản [25-30 phút]
  - Câu Hỏi Hỗ Trợ [90 phút]
  - Cầu Nguyện và Câu Hỏi Kết Thúc [15-20 phút]
- Kết thúc và lời nguyện kết thúc (5 phút)

**Lịch trình cụ thể sẽ được quyết định bởi giáo xứ/nhóm chịu trách nhiệm sắp xếp buổi lắng nghe.

Tổng Quan về Buổi Lễ Nghe Tập Trung Vào Cầu Nguyện

Lựa chọn buổi tối trong ba tuần

(90 phút mỗi tuần**)

Tiếp đón, giao thiệp, và thủ tục đăng ký tham dự tùy chọn (30 phút)

Tuần Một:

- Chào mừng, giới thiệu và lời nguyện mở đầu (10 phút)
- Tổng quan về tiến công nghị và quy tắc cơ bản cho người tham dự (10 phút)
- Cơ hội cầu nguyện và suy niệm cá nhân (25 phút)
- Chia sẻ và đối thoại trong nhóm nhỏ: **Câu Hỏi Cơ Bản** (35 phút)
- Kết thúc và lời nguyện kết thúc (5 phút)

Tuần Hai:

- Giới thiệu, cầu nguyện và tổng quan về buổi tối (10 phút)
- Cơ hội cầu nguyện và suy niệm cá nhân (25 phút)
- Chia sẻ và đối thoại trong nhóm nhỏ: **Câu Hỏi Hỗ Trợ (1-2): Lễ Nghe & Phân Định/Đề Ng Trách Nhiệm & Tham Dự** (40 phút)
- Kết thúc và lời nguyện kết thúc (5 phút)

Tuần Ba:

- Giới thiệu, cầu nguyện và tổng quan về buổi tối (10 phút)
- Cơ hội cầu nguyện và suy niệm cá nhân (25 phút)
- Chia sẻ và đối thoại trong Nhóm Nhỏ: **Câu Hỏi Hỗ Trợ (3): Cầu Nguyện & Mừng Kính/Cầu Nguyện với Chúa Thánh Thần & Câu Hỏi Kết Thúc** (40 phút)
- Lời nguyện kết thúc (5 phút)

**Lịch trình cụ thể sẽ được quyết định bởi giáo xứ/nhóm chịu trách nhiệm sắp xếp buổi lễ nghe. Các chủ đề và câu hỏi có thể được điều chỉnh.

Quy Tắc Cơ Bản cho Người Tham Dự & Quy Trình Nhóm Nhỏ

Chìa Khóa để Giao Tiếp và Lắng Nghe Hiệu Quả

P (Pray and Ponder)– CẦU NGUYỆN và SUY NGẪM trước và sau khi nói. Xin Thiên Chúa ở trong trái tim và tâm trí và trên mọi miệng anh chị em khi anh chị em bắt đầu nói. Ngoài ra, hãy suy ngẫm về những điều đã được chia sẻ và những gì Thiên Chúa đang đặt vào trái tim anh chị em.

R (Responsibility) – Chị em TRÁCH NHIỆM về những suy nghĩ và cảm xúc của bản thân, tránh bị cảm dỗ đổ lỗi cho người khác. Tự nguyện, hãy nhớ rằng anh chị em không chị em trách nhiệm về suy nghĩ và cảm xúc của những người khác trong nhóm. Trong lắng nghe và chia sẻ, chúng ta có thể chia sẻ những suy nghĩ và cảm xúc khác nhau.

A (Allow) - CHO PHÉP người khác nói và chia sẻ mà không hiệu quả chỉ trích. Nếu anh chị em là người hướng ngoại và quyết đoán hơn trong cuộc trò chuyện, anh chị em nên lắng nghe nhiều hơn và cho phép những người thường không nói được nói trước. Chúng tôi hy vọng nhận được phần hỏi từ mọi người trong tiến trình hiệp hành này, đặc biệt là những người bên lề.

Y (You) – ANH CHỊ EM – Chú ý đến những suy nghĩ, cảm xúc, ý kiến hoặc thậm chí là định kiến của bản thân. Hãy tự hỏi, "Tại sao tôi cảm thấy hoặc suy nghĩ theo cách này?"

E (Empathetic) - Lắng nghe THẤU CẢM, và chú ý không chỉ đến lời nói mà còn cả cảm xúc được thể hiện. Hãy thử đặt mình vào hoàn cảnh của người nói để giúp bản thân thực sự cảm nhận được những gì mà người đó đang cảm nhận.

R (Respect) - TÔN TRỌNG mọi người như Chúa Giêsu đã dạy chúng ta: : *hãy yêu thương nhau*. Tránh giả mĩ hoặc gạt bỏ những suy nghĩ hoặc trả lời nghiêm của người khác. Luôn tìm cách kiểm soát cảm xúc của mình trong khi nói và lắng nghe, thể hiện sự tử tế và độ lượng với người khác.

Các buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện chính cùng là cơ hội để lắng nghe và chia sẻ, chủ yếu ở hình thức nhóm nhỏ. Mục đích không phải là để thảo luận hay tranh luận, mà là để cầu nguyện và tạ ơn cơ hội cho tất cả mọi người được lắng nghe và chia sẻ. Phương pháp mời gọi là một cách để đưa tất cả mọi người vào cuộc trò chuyện trong một bầu không khí rất tôn trọng. Trong khi mỗi người đang nói, những người khác lắng nghe. Không ai được ngắt lời người nói hoặc nhảy vào nói mà không được điều phối viên mời/nhắc. Trong trường hợp có một điều phối viên cho một số nhóm nhỏ, như được hình dung cho nhiều buổi được nêu ở trên, người tham dự có thể chia sẻ theo thứ

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

tự vòng quanh bàn, chọn bỏ qua nếu không muốn chia sẻ vào một lúc nào đó. Trong trường hợp tình nguyện viên điều hành bàn có mặt, người đó có thể hỗ trợ để đảm bảo rằng mỗi người trong nhóm nhỏ đều có cơ hội chia sẻ.

Vai Trò của Điều Hành Viên Theo Bàn & Người Ghi Chú

Vai trò của điều hành viên theo bàn, nếu được sử dụng, là để giúp hướng dẫn các cuộc trò chuyện. Xin hãy nghe hướng dẫn của họ. Họ sẽ cố gắng tiếp tục dành thời gian cho việc chia sẻ, theo dõi thời gian được phân bổ, để mọi người trong nhóm nhỏ có thể chia sẻ những cảm nghĩ và lãnh ngộ mà họ nhận được trong thời gian suy ngẫm và cầu nguyện.

Ở mỗi bàn sẽ có một thư ký xung phong ghi chép. Các ghi chú sẽ được ẩn danh. Các ghi chú từ tất cả các nhóm nhỏ tại buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện sẽ giúp tạo ra một báo cáo tóm tắt cho giáo xứ/nhóm (một báo cáo cho mỗi giáo xứ/nhóm, tổng hợp tất cả các trải nghiệm trong cầu nguyện và lắng nghe và chia sẻ những điểm nổi bật). Báo cáo tóm tắt của giáo xứ/nhóm này sẽ được gửi đến Hội Đồng Ngũ Công Nghị tổng giáo phận, nhóm này sẽ lập báo cáo tổng giáo phận dựa trên các báo cáo của giáo xứ/nhóm, các cuộc họp khu vực và phản hồi từ cuộc khảo sát trực tuyến và các cuộc họp khác.

Câu Hỏi cho các Buổi Lắng Nghe - Nhóm Nhỏ

Những câu hỏi sau đây được đưa ra như những câu hỏi chính để hướng dẫn các buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện của giáo xứ/cộng đoàn tại Tổng Giáo Phận Atlanta. Chúng có thể được các giáo xứ hoặc các nhóm khác điều chỉnh hoặc sửa đổi tùy theo thời gian, hoàn cảnh và nhu cầu. Nếu có điều chỉnh, các cộng đồng được khuyến khích tuân theo các chủ đề và câu hỏi được gợi ý trong Tài Liệu Chuẩn Bị Công Nghị và Vademecum như phần hướng dẫn (xem thêm các câu hỏi tùy chọn được gợi ý bên dưới). Một cuộc khảo sát trực tuyến sẽ bổ sung cho những phản hồi thu được từ các buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện của giáo xứ/cộng đoàn và các cuộc họp khu vực. Vui lòng truy cập archatl.com/synod để tìm hiểu thêm và hoàn thành khảo sát trực tuyến.

Câu Hỏi Cơ Bản

Một Giáo Hội hiệp hành, khi loan báo Tin Mừng, “đồng hành cùng nhau.” “Đồng hành cùng nhau” diễn ra như thế nào trong giáo xứ/cộng

đoàn củ a chúng ta hôm nay? Chúa Thánh Thần mời gọi giáo xứ/cộng đoàn chúng ta thăng tiến như thế nào trong “đồng hành cùng nhau?”

- “Đồng hành cùng nhau” có ý nghĩa gì với anh chị em? Những trải nghiệm nào xuất hiện trong tâm trí anh chị em?
- Anh chị em đã trải qua những niềm vui nào trong giáo xứ/cộng đoàn củ a chúng ta? Anh chị em đã gặp những khó khăn và trở ngại nào trong việc đồng hành cùng nhau, hoặc tham gia tích cực và sôi nổi vào đời sống củ a giáo xứ/cộng đoàn?
- Anh chị em nghe thấy Chúa Thánh Thần mời gọi thăng tiến ở điểm nào trong những trải nghiệm này?

Câu Hỏi Hỗ Trợ

(1) Lắng Nghe và Phân Định

Lắng nghe là bước đầu tiên cần có một tâm hồn và trái tim rộng mở, không định kiến. Việc phân định theo kiểu hiệp hành, đòi hỏi sự chú ý đến Chúa Thánh Thần qua lời củ a ngài và chia sẻ củ a cả cộng đoàn, trước hết phụ thuộc vào việc lắng nghe.

- Làm thế nào để anh chị em lắng nghe tiếng Thiên Chúa mỗi ngày?
- Thiên Chúa nói với chúng ta như thế nào qua những tiếng nói ở giữa chúng ta, như những người sống bên lề xã hội (người nghèo, bị gạt ra ngoài lề xã hội, bị xã hội loại trừ, bị khai trừ, v.v.)? Làm thế nào để chúng ta nghe những tiếng nói từ những dân ngoại mà không có thành kiến?
- Giáo xứ/cộng đoàn củ a chúng ta cung cấp (những) không gian nào cho việc lắng nghe và chia sẻ (nói một cách tự do) giữa tất cả các thành viên cũng như những người không thường xuyên kết nối với cộng đoàn chúng ta?
- Làm thế nào để chúng ta cùng nhau phân định ý muốn củ a Thiên Chúa trong giáo xứ/cộng đoàn chúng ta, và tham vấn đóng vai trò gì?

(2) Đồng Trách Nhiệm và Tham Dự

Tính hiệp hành nhằm phục vụ cho sứ vụ củ a Giáo Hội, trong đó mọi thành viên đều được kêu gọi tham dự. Tất cả những người đã chịu phép rửa tội đều đồng

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

chị u trách nhiệm về sứ vụ của Giáo Hội — loan báo Tin Mừng và trở thành môn đệ của Chúa Giêsu Kitô.

- Điều gì cho phép hoặc cả n trở anh chị em làm chứng và nói lên một cách can đảm và có trách nhiệm trong giáo xứ / cộng đoàn chúng ta và ngoài xã hội?
- Làm thế nào để tất cả các thành viên trong giáo xứ / cộng đoàn chúng ta được kêu gọi và trao quyền để tham gia vào sứ vụ loan báo Tin Mừng của Giáo Hội?
- Anh chị em thấy những trở ngại nào đối với việc tích cực làm việc môn đệ và tham dự?
- Làm thế nào để tinh thần đồng đội và đồng trách nhiệm với sứ vụ được thực hành trong giáo xứ / cộng đoàn chúng ta?

(3) Cầu Nguyện và Cử Hành

Trọng tâm của việc “bước đi cùng nhau” là cùng nhau lắng nghe Lời Chúa và cử hành Bí Tích Thánh Thể.

- Làm thế nào để việc cầu nguyện và cử hành phụ vụ, đặc biệt là Thánh Lễ Chúa Nhật, truyền cảm hứng và hướng dẫn giáo xứ / cộng đoàn chúng ta trong đời sống và sứ vụ chung của chúng ta?
- Làm thế nào để việc lắng nghe Lời Chúa cùng nhau (ví dụ, Thánh Lễ, các nhóm học Kinh Thánh, Giờ Chầu, v.v.) truyền cảm hứng cho các quyết định quan trọng nhất của giáo xứ / cộng đoàn của chúng ta?
- Bí Tích Thánh Thể có ý nghĩa gì đối với anh chị em? Bí Tích Thánh Thể truyền cảm hứng cho đời sống và hành động của anh chị em như thế nào?
- Làm thế nào chúng ta khuyến khích việc tham dự tích cực của tất cả các tín hữu trong cầu nguyện, phụ vụ và các bí tích?

Câu Hỏi Kết Thúc - Lắng Nghe Chúa Thánh Thần

Dành 5-10 phút để cầu nguyện trong thinh lặng với nhóm nhỏ của mình, sau khi khấn cầu Chúa Thánh Thần một lần nữa qua kinh “Xin Chúa Thánh Thần Đến” hoặc lời cầu nguyện ngắn gọn. Sau đó, từ phần chia sẻ trong nhóm nhỏ của mình, **xin kể tên một sự lãnh ngộ trong đó anh chị em đã nghe thấy tiếng**

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

nói của Chúa Thánh Thần hôm nay, hoặc chia sẻ một sự lãnh ngộ trong lòng anh chị em sau thời gian cầu nguyện.

**Câu Hỏi Bổ Sung Tùy Chọn – Những điều này có thể được hợp nhất vào kết cấu ở trên hoặc được điều chỉnh cho các nhóm bên ngoài đời sống giáo xứ hoặc môi trường mục vụ:

Về Thiên Chúa và Giáo Hội Công Giáo

- Những suy nghĩ và trải nghiệm nào xuất hiện trong tâm trí anh chị em khi nghe nhắc đến "Thiên Chúa?"
- Mọi quan hệ với Thiên Chúa có ý nghĩa gì đối với anh chị em?
- Những suy nghĩ và trải nghiệm nào xuất hiện trong tâm trí anh chị em khi nghe nhắc đến "Chúa Giêsu Kitô?"
- Mọi quan hệ với Chúa Giêsu có ý nghĩa gì đối với anh chị em?
- Những suy nghĩ và trải nghiệm nào xuất hiện trong tâm trí anh chị em khi nghe nhắc đến "Giáo Hội Công Giáo" hoặc "là người Công Giáo?"

Đối Thoại và Mọi Quan Hệ với Người Khác

- Anh chị có biết về những cách Giáo Hội Công Giáo thúc đẩy đối thoại và đối thoại với người khác không? Điều này có thể được củng cố như thế nào?
- Anh chị em có biết về cách Giáo Hội Công Giáo bước đi cùng với các Kitô hữu khác không? Điều này có thể được củng cố như thế nào?

Các Chủ Đề Khác Liên Quan Đến Tính Hiệp Hành

- Thẩm quyền có ý nghĩa gì đối với anh chị em?
- Lắng nghe có ý nghĩa gì đối với anh chị em?
- Sự phân định có ý nghĩa gì đối với anh chị em?
- Làm thế nào chúng ta có thể truyền đạt tốt hơn cách thực hiện các quyết định và hành động trong Giáo Hội Công Giáo?
- Tính hiệp hành đòi hỏi việc tiếp thu sự thay đổi, giáo huấn và liên tục học hỏi. Anh chị em sống hiệp hành như thế nào trong cuộc sống hàng ngày của mình?

Xin lưu ý: Xin nhắc lại, [Tài Liệu Chuẩn Bị Công Nghị](#) và [Vademecum](#) cung cấp thêm các câu hỏi có thể dùng mà các nhóm có thể điều chỉnh.

Cầu nguyện cho Công Nghị :

Adsumus, Sancte Spiritus
**Lạy Chúa Thánh Thần, chúng con
đứng trước Người**

Lời kinh cầu khẩn Chúa Thánh Thần cho hội nghị giáo hội về việc cai quản
hoặc phân định (theo đó là hiệp hành)

Lạy Chúa Thánh Thần, chúng con đứng trước Người,
vì chúng con tập hợp lại nhân danh Người.
Chỉ có Người hướng dẫn chúng con,
xin hãy ngự vào lòng chúng con;
Xin chỉ dạy cho chúng con con đường chúng con
phải đi
và cách chúng con cần theo đuổi con đường đó.
Chúng con yếu đuối và tội lỗi;
xin đừng để chúng con cố vũ cho sự hỗn loạn,
Xin đừng để sự thiếu hiểu biết đưa chúng con đến
con đường lầm lạc,
cũng xin đừng để tính thiên vị ảnh hưởng đến
hành động của chúng con.
Xin hãy để chúng con tìm thấy nơi Người sự hiệp
nhất của chúng con,
để chúng con có thể đồng hành cùng nhau đến
cuộc sống vĩnh hằng,
và không bị lạc khỏi con đường chân lý và những
điều thiện lành.
Chúng con cầu xin Người tất cả những điều này,
Đấng hoạt động mọi lúc và mọi nơi,
trong sự hiệp thông với Chúa Cha và Chúa Con mãi
mãi. Amen

SYNOD OF BISHOPS

Mỗi buổi họp của Công Đồng Vatican II đều bắt đầu bằng lời cầu nguyện *Adsumus Sancte Spiritus*, từ đầu tiên của tiếng Latinh nguyên bản, có nghĩa là, “Lạy Chúa Thánh Thần, chúng con đứng trước Người”, đã được sử dụng trong lịch sử tại các Công Đồng, Công Nghị và các cuộc họp mặt khác của Giáo Hội trong hàng trăm năm, và được cho là do Thánh Isidore of Seville (c. 560 - 4/4/636). Khi chúng ta đi theo Tiến Trình Hiệp Hành này, lời cầu nguyện này mời gọi Chúa Thánh Thần hoạt động trong chúng ta để chúng ta có thể trở thành một cộng đoàn và dân tộc của ân sủng. Đối với hành trình Hiệp Hành từ năm 2021 đến năm 2023, chúng tôi đề xuất phiên bản được đơn giản hóa sau đây để bất kỳ nhóm hoặc hội đồng phụ năng vụ nào cũng có thể cầu nguyện dễ dàng hơn. Có thể tìm thấy phiên bản gốc của *Adsumus Sancte Spiritus* trên trang mạng Công Nghị .

Bảng chú giải thuật ngữ

Bảng chú giải thuật ngữ này do Ban Thư ký Chung của Thượng Hội Đồng Giám Mục tạo ra và có thể được truy cập tại <https://www.synod.va/content/dam/synod/document/common/resources/Glossary.pdf>.

Thẩm Quyền

Tân Ước sử dụng một thuật ngữ cụ thể để diễn tả quyền năng mà Chúa Giêsu nhận được từ Chúa Cha để ban sự cứu rỗi, mà Người thực hiện trên tất cả các tạo vật trong quyền năng (δύναμις) của Chúa Thánh Thần: ἐξουσία (thẩm quyền). Nó bao gồm việc truyền bá tin tức khiến chúng ta trở thành “con cái của Thiên Chúa” (xem Gioan 1, 12). Các Tông đồ nhận được ἐξουσία này từ Chúa Phục Sinh, Đấng sai họ để giảng dạy các dân tộc bằng cách rửa tội cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, và bằng cách dạy họ tuân theo tất cả những gì Người đã truyền (xem Mát-thêu 28,19-20). Nhờ phép rửa tội, mọi thành viên của Dân Chúa được dự phần vào thẩm quyền này, vì đã được “xức dầu của Chúa Thánh Thần” (xem 1 Gioan 2, 20. 27), đã được Chúa dạy (xem Gioan 6, 45) và đã được hướng dẫn “để nên sự thật hoàn toàn” (xem Gioan 16, 13). (ITC, Syn., số 17)

Không có khoảng cách hay sự tách biệt giữa cộng đoàn và Mục Tử - những người được kêu gọi để hành động nhân danh vị Mục Tử duy nhất - nhưng có sự phân biệt giữa các nhiệm vụ trong tương quan hiệp thông. Một công nghị, hội đồng, công đồng không thể đưa ra quyết định nếu không có các vị Mục Tử chân chính của nó. Tiến trình công nghị phải diễn ra ở trung tâm của một cộng đồng có cấu trúc phân cấp. Ví dụ, trong một giáo phận, cần phải phân biệt giữa quá trình đưa ra quyết định thông qua việc cùng thực thi việc phân định, tham vấn và hợp tác, và ra quyết định thuộc thẩm quyền của giám mục, người bảo đảm giáo lý tông đồ và Công Giáo. Giải quyết mọi việc là một nhiệm vụ hiệp hành; quyết định là trách nhiệm tác vụ. Việc thực thi tính hiệp hành một cách chính xác phải góp phần thể hiện tốt hơn thừa tác vụ trong việc thực thi cá nhân và tập thể về thẩm quyền tông đồ với việc thực thi phân định trong hiệp hành đối với phần của cộng đoàn. (ITC, Syn., số 69)

Phép Rửa Tội và Thêm Sức

Phép rửa tội là bí tích mà qua đó chúng ta được gia nhập vào Dân Chúa, được giải thoát khỏi tội nguyên tổ và được nhận làm con cái của Thiên Chúa trong Đức Kitô. Bí tích Rửa tội là căn tính cơ bản của tất cả các tín hữu, bao gồm linh mục, tu sĩ và giáo dân. Đức Thánh Cha Phanxicô mô tả sứ vụ của mỗi người được rửa tội là trở thành môn đệ truyền giáo ở giữa Dân Chúa, để đem ánh sáng Tin Mừng đến mọi nơi trên thế giới.

Nhờ phép rửa tội của họ, tất cả các thành phần Dân Chúa đã trở thành môn đệ truyền giáo (xem Mt 28:19). Tất cả những người đã được rửa tội, bất kể vị trí của họ trong Giáo Hội hay mức độ giảng dạy đức tin của họ, đều là những tác nhân của việc truyền bá Phúc Âm Hóa, và sẽ là không đủ nếu dự kiến một kế hoạch truyền bá Phúc Âm Hóa được thực hiện bởi những chuyên gia trong khi số tín hữu còn lại chỉ đơn giản là người tiếp nhận thụ động. Việc truyền bá phúc âm hóa mới đòi hỏi sự tham gia trực tiếp của mỗi người đã được rửa tội. Ở đây và bây giờ, mỗi Kitô hữu đều được thử thách để tích cực tham gia vào việc truyền bá Phúc Âm hóa; thật vậy, bất cứ ai đã thực sự cảm nghiệm được tình yêu cứu độ của Thiên Chúa không cần nhiều thời gian hay quá trình huấn luyện lâu dài để ra đi rao truyền tình yêu thương đó. Mỗi Kitô hữu chính là một nhà truyền giáo ở mức độ mà họ đã gặp được tình yêu của Thiên Chúa trong Chúa Giêsu Kitô: chúng ta không còn nói rằng chúng ta là “môn đệ” và “người truyền giáo”, mà đúng hơn chúng ta luôn luôn là “môn đệ truyền giáo”. Nếu chúng ta chưa tin chắc, hãy nhìn vào những môn đệ đầu tiên, những người mà ngay sau khi bắt gặp ánh mắt của Chúa Giêsu, đã hân hoan ra đi loan báo về Người: “Chúng tôi đã tìm thấy Đấng Thiên Sai!” (Ga 1:41). Người phụ nữ Samaria đã trở thành nhà truyền giáo ngay sau khi nói chuyện với Chúa Giêsu và nhiều người Samaria tin vào Người “vì lời chứng của người phụ nữ” (Ga 4:39). Thánh Phao-lô cũng vậy, sau cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu Kitô, “ngay lập tức rao truyền về Chúa Giêsu” (Cv 9:20; xem 22: 6-21). Vậy chúng ta còn chờ gì nữa? (Evangelii Gaudium, số 120) Bí tích Thêm Sức là bí tích mà người tín hữu lãnh nhận đầy đủ các hồng ân của Chúa Thánh Thần. Trong Bí tích Thêm Sức, chúng ta được trang bị đầy đủ cho sứ vụ được giao phó khi nhận phép rửa tội. Thánh Linh tuôn đổ trên chúng ta giúp chúng ta có thể sống sâu sắc hơn nữa ơn gọi nguyên thủy của mình là con cái của Thiên Chúa, những người kêu lên “Abba, Lạy Cha!” (Rô-ma 8:15) Chúng ta không chỉ được kêu gọi để sống theo lời mời gọi của mình là con

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

cái Thiên Chúa, mà còn mời gọi người khác vào mối quan hệ con thảo này với Chúa Cha trong Đức Kitô, trong đó Chúa Thánh Thần khiến chúng ta trở thành những người dự phần.

Đặc sứ ng

Ἐξουσία (Quyền bính) của Chúa được thể hiện trong Giáo Hội qua nhiều ân tứ Thánh Linh (τα πνευματικά) hoặc các đặc sứ ng (τα χαρίσματα) mà Chúa Thánh Thần chia sẻ cho Dân Chúa để xây dựng nên một Thân Thể duy nhất của Đức Kitô. Khi thực hiện chúng, chúng ta cần tôn trọng một mục tiêu τὰς, để chúng có thể phát triển hài hòa và sinh hoa kết quả như đã định vì lợi ích của tất cả mọi người (xem 1 Cô-rin-tô 12,28-30; Ê-phê-sô 4,11-13). Các Tông đồ có vị trí đầu tiên trong đó - với vai trò đặc biệt và nổi bật được Chúa Giêsu chỉ định như Simon Phêrô (xem Mat-thêu 16,18f., Gio-an 21,15ff.): Trên thực tế, họ được giao phó sứ vụ hướng dẫn Giáo Hội theo kho tàng đức tin (1 Ti-mô-thê 6,20; 2 Ti-mô-thê 1,12.14). Nhưng thuật ngữ χάρισμα cũng gợi lên đặc tính vô vị lợi và khác nhau trong sáng kiến tự do của Thánh Linh, Đấng ban cho mỗi người ân huệ riêng hướng đến lợi ích chung (xem 1 Cô-rin-tô 12, 4- 11; 29-30; Ê-phê-sô 4,7), luôn luôn dưới hình thức phục tùng và phục vụ lẫn nhau (xem 1 Cô-rin-tô 12, 25); vì ân huệ cao cả nhất, thứ chi phối tất cả, là tình yêu thương (xem 1 Cô-rin-tô 12, 31). (ITC, Syn., số 18)

Giáo Hội

Theo quan điểm giáo hội học của Công đồng Vatican II, Đức Thánh Cha Phanxicô phác họa hình ảnh của một Giáo Hội hiệp hành là “một kim tự tháp ngược” bao gồm Dân Chúa và Hội Đồng Giám Mục thể giới, một thành viên trong đó là Người Kế Vị Thánh Phêrô, có một tác vụ cụ thể về tính hiệp nhất. Tại đây, dĩ nhiên tháp nằm ở dưới chân đế. “Tính hiệp hành, là một yếu tố cấu thành của Giáo Hội, đem đến cho chúng ta kết cấu diển giả thích hợp nhất để hiểu tác vụ theo phẩm trật.... Chúa Giêsu thành lập Giáo Hội bằng cách đặt Nhóm Tông Đồ làm đầu Giáo Hội, trong đó Tông Đồ Phêrô là ‘tảng đá’ (xem Mat-thêu 16, 18), người phải ‘xác nhận’ các anh em của mình trong đức tin (x. Lu-ca 22, 32). Nhưng trong Giáo Hội này, cũng như trong một kim tự tháp ngược, dĩ nhiên nằm bên dưới chân đế. Do đó, những người thực thi thẩm quyền được gọi là ‘thừa tác viên’, bởi vì, theo nghĩa gốc của từ này, họ là những người kém nhất”[68]. (ITC, Syn., số 57)

Sự đồng tâm

Sự đồng tâm trong bối cảnh của Tiến Trình Hiệp Hành không có nghĩa là sự đồng nhất hoặc tính đa số dân chủ. Điều này sẽ bỏ qua sự kiện rằng Chúa Thánh Thần có thể phán qua lời của một thành viên Dân Chúa hoặc một nhóm nhỏ. Đúng hơn, sự đồng tâm trong hiệp hành nói đến tiến trình lắng nghe nhau để phân định con đường chung mà Thiên Chúa đang mời gọi chúng ta trong tình thân hiệp thông, theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần.

Tham Vấn

Trong các công nghị trước đây, việc tham vấn đã được thực hiện bằng các bảng câu hỏi đã được lưu hành trong các tín hữu mục cộ của họ của Thượng Hội Đồng Giám Mục ở Rôma về một chủ đề cụ thể. Công Nghị hiện tại này tìm cách mở rộng trả nghiệm “tham vấn” để hướng tới một Giáo Hội hiệp hành hơn, có thể lắng nghe và thu hút toàn thể Dân Chúa một cách trọn vẹn hơn. Theo cách này, “tham vấn” hiện theo hình thức “tham dự” mở rộng hơn. Thượng Hội Đồng Giám Mục tại Rôma không còn là tổ chức trả nghiệm về tính hiệp hành trong Giáo hội, mà là điểm m của một tiến trình lâu dài, nhờ đó tiếng nói của Thánh Linh vang lên khắp toàn thể Giáo Hội, ở cấp độ giáo phận, quốc gia, lục địa, và toàn vũ.

Hiệp thông

Tính hiệp hành là một biểu hiện sống động cho tính Công Giáo của Giáo Hội như sự hiệp thông. Trong Giáo Hội, Đức Kitô hiện diện với tư cách là Đầu hiệp nhất với Thánh Thể Người (Ê-phê-sô 1, 22-23) theo cách mà Giáo Hội đón nhận được từ Người sự trọn vẹn của phương tiện cứu độ. Giáo Hội là Công Giáo cũng bởi vì Giáo Hội được mang đến cho tất cả mọi người, để quy tụ toàn thể gia đình nhân loại trong sự phong phú của nhiều loại hình văn hóa, dưới sự trị vì của Đức Kitô và trong sự hiệp nhất với thần khí của Người. Con đường hiệp hành thể hiện và cố vũ tính Công Giáo theo hai cách: nó cho thấy một phương thức năng động trong đó mọi thành viên trong Dân Chúa đều chia sẻ trọn vẹn niềm tin và nó hỗ trợ truyền lại niềm tin đó cho mọi người và mọi dân tộc. (ITC, Syn., số 58)

Cuộc Họp Tiễn Hiệp Hành của Giáo Phận

Mỗi Giáo Hội địa phương đặt để nh cao ở giai đoạn giáo phận với một Cuộc Họp Tiễn Hiệp Hành của Giáo Phận. Cuộc họp mặt này tạo cơ hội cho các thành viên đa dạng trong giáo phận cùng nhau tham dự cử hành phụ ng

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

vụ, để cùng nhau cầu nguyện, suy niệm về trải nghiệm của mình về Tiến Trình Hiệp Hành ở giáo phận, để lắng nghe phần hồi được nêu lên, để đối thoại về thực tại của Giáo Hội địa phương và các dấu chỉ của thời đại, và để phân định lời kêu gọi của Thánh Linh đối với giáo phận liên quan đến sự thăng tiến của giáo phận trong việc chuyển biến hiệp hành. Mặc dù phần lớn tiến trình tham vấn trong Giai Đoạn Giáo Phận có thể đã diễn ra trong các cộng đồng cụ thể của Giáo Hội địa phương, như các giáo xứ, mục vụ, giới trẻ và các nhóm khác, mục tiêu của Cuộc Họp Tiềm Hiệp Hành của Giáo Phận là tập hợp một nhóm đại diện của toàn giáo phận, bao gồm các nhóm thiểu số và những người ở ngoài vi, và tạo điều kiện cho người tham dự cùng nhau lắng nghe, suy niệm và phân định. Sau đó, kết quả của cuộc họp cần phải là một phần tổ hợp của giáo phận, như được mô tả trong Phần 4 của Vademecum.

Đội Ngũ Hiệp Hành Giáo Phận

Vai trò của đội ngũ Hiệp Hành là thực hiện, điều phối và giám sát giai đoạn giáo phận của Tiến Trình Hiệp Hành dưới sự lãnh đạo của giám mục địa phương, cộng tác với (các) Người Liên Lạc của Giáo Phận. Đội ngũ hiệp hành phải lên kế hoạch cho các buổi lắng nghe được thực hiện ở cấp địa phương để đảm bảo sự tham gia rộng rãi nhất có thể, bao gồm cả những người sống bên lề xã hội. Phải có những nỗ lực đặc biệt để thu hút những người ít khi được lắng nghe trong Giáo Hội. Đội ngũ Hiệp Hành tổ chức bất kỳ buổi họp mặt, sự kiện và cuộc họp nào đồng thời với Tiến Trình Hiệp Hành. Mục đích là để tạo ra trải nghiệm đích thực về hiệp hành ở cấp địa phương. Sau khi hoàn thành các buổi lắng nghe, đội ngũ Hiệp Hành chịu trách nhiệm chuẩn bị kỹ lưỡng bản tổ hợp của giáo phận dựa trên những kinh nghiệm và phần hồi nhận được từ tất cả những người đã tham dự.

Phân định

Tiến Trình Hiệp Hành đòi hỏi một tiến trình phân định hướng tới sự đồng tâm. Chúng ta lắng nghe nhau để phân định điều Thiên Chúa đang nói với tất cả chúng ta. Loại phân định này không chỉ là một sự kiện xảy ra một lần, nhưng chính là một lối sống được đặt nền tảng trong Đức Kitô, theo sự dẫn dắt của Chúa Thánh Thần, sống cho sự vinh hiển cao cả hơn của Thiên Chúa. Sự phân định chung giúp xây dựng các cộng đồng thăng tiến và kiên cường cho sứ vụ của Giáo Hội ngày

nay. Sự phân định là một ân sủng của Thiên Chúa, nhưng nó đòi hỏi con người chúng ta tham gia vào những cách đơn giản: cầu nguyện, suy niệm, chú ý đến nội tâm của mình, lắng nghe và nói chuyện với nhau một cách chân thực, ý nghĩa và chào đón. Sự phân định trong chia sẻ linh thiêng này giúp gieo trồng những hạt giống có thể sinh hoa kết trái của tình huynh đệ, chữa lành, hiệp thông, sứ vụ và hơn thế nữa. Thiên Chúa đến để dẫn dắt và soi dẫn chúng ta khi chúng ta tìm cách phân định ý muốn của Người.

Giáo Hội

Tính hiệp hành là con đường đồng hành cùng nhau tương ứng với bản chất sâu sắc của Giáo Hội. Theo nghĩa này, bất kỳ Tiến Trình Hiệp Hành nào cũng mang tính hiệp hội sâu sắc vì nó bắt nguồn từ bản chất của Giáo Hội và nhất thiết phải liên quan đến hành trình chung của Dân Chúa. Bước đi cùng nhau theo cách hiệp hành kêu gọi chúng ta hiệp thông sâu sắc hơn với nhau, hướng tới sự tham gia ngày càng trọn vẹn hơn vào sứ vụ mà chúng ta chia sẻ. Để thực hiện điều này đồng hành cùng nhau, một nguyên tắc quan trọng là “cảm nhận cùng với Giáo Hội: cảm nhận và nhận thức hòa hợp với Giáo Hội. Điều này không chỉ đòi hỏi ở các nhà thần học, mà còn ở tất cả các tín hữu; nó hiệp nhất mọi thành phần Dân Chúa khi họ thực hiện cuộc hành hương. Đó là chìa khóa để họ 'bước đi cùng nhau.' (ITC, Syn., số 56) Chúng ta không đi trên con đường hiệp hành một mình, như những cá nhân, giáo xứ hoặc giáo phận biệt lập. Đúng hơn, tính hiệp hành là cuộc hành trình cùng nhau của toàn thể Giáo Hội, được trải nghiệm và sống cùng toàn thể dân Chúa.

Giám mục

Trong Tân Ước, thuật ngữ episkopos trong tiếng Hy Lạp được dùng để chỉ người có quyền “giám sát” đàn chiên của Thiên Chúa. Các nhà lãnh đạo trong các cộng đồng Kitô giáo ban đầu là những người kế vị các tông đồ, và sự kế vị tông đồ này vẫn tiếp tục cho đến ngày nay ở các giám mục được bổ nhiệm trong Giáo Hội Công Giáo. “Các giám mục thi hành thẩm quyền tông đồ cụ thể của mình trong việc giảng dạy, thánh hóa và điều hành Giáo Hội cụ thể được ủy thác cho việc họ coi sóc mục vụ để phục vụ sứ vụ của Dân Chúa.” (ITC, Syn., số 56) “Episcopal” (thuộc về chức giám mục) do đó dùng để chỉ sứ vụ của giám mục, người hướng dẫn đàn chiên của Đức Kitô được giao phó cho ngài coi sóc trong sự hiệp

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

thông của toàn thể Giáo Hội. Vị giám mục không có nghĩa là đỉnh của một kim tự tháp, mà là người phục vụ của các tín hữu được giao cho ngài coi sóc. Hội đồng giám mục là cơ quan tập hợp các giám mục ở cấp quốc gia hoặc quốc tế nhằm thúc đẩy tình huynh đệ giữa các giám mục và sự hiệp nhất giữa các Giáo Hội địa phương.

Instrumentum Laboris

Instrumentum Laboris là “Tài Liệu Làm Việc” được sử dụng làm cơ sở cho các cuộc thảo luận, can thiệp và trao đổi diễn ra tại Thượng Hội đồng Giám Mục. Đây là tài liệu do Tổng Thư Ký Thượng Hội đồng Giám Mục công bố. Không giống như các Công Nghị trước đó, tiến trình Hiệp hành hiện tại sẽ liên quan đến hai phiên bản của Instrumentum Laboris. Một phiên bản sẽ được công bố sau khi giai đoạn nghe ở cấp giáo phận đã được tổ hợp ở cấp quốc gia. Bản thảo đầu tiên này sau này sẽ đóng vai trò là “Tài Liệu Làm Việc” cho các cuộc họp sẽ diễn ra ở cấp châu lục. Dựa trên công việc của giai đoạn lục địa, bản thảo thứ hai của Instrumentum Laboris đó sẽ được công bố, làm cơ sở cho cuộc họp của Thượng Hội đồng Giám Mục vào tháng 10 năm 2023.

Giáo Hội Địa Phương

Trong bối cảnh của Tiến Trình Hiệp hành, “Giáo Hội địa phương” có ý nói đến từng giáo phận, giáo tỉnh, giáo hạt và cơ cấu giáo hội tương đương. Giáo Hội địa phương là cấp đầu tiên mà tính hiệp hành được thực hiện, bao gồm các giáo xứ, ban mục vụ, hoạt động và các cộng đoàn khác. Ở đây “sự biểu lộ ưu việt của Giáo Hội bao gồm sự tham gia tích cực đầy đủ của toàn thể Dân Thánh của Thiên Chúa vào các cử hành phục vụ này, đặc biệt là trong cùng một Bí tích Thánh Thể, trong một lời nguyện, tại một bàn thờ, nơi giám mục chủ tọa, được bao quanh bởi tập hợp các linh mục và các thừa tác viên của ngài”[90]. (ICT, Syn., số 77)

Các liên kết lịch sử, ngôn ngữ và văn hóa tạo khuôn mẫu cho sự giao tiếp giữa các cá nhân trong Giáo Hội địa phương và mô tả các đặc điểm cụ thể của nó, tạo điều kiện thuận lợi cho việc áp dụng một phong cách hiệp hành trong đời sống hàng ngày và là cơ sở cho việc hoán cải hiệp quả trong truyền giáo. Trong Giáo Hội địa phương, chứng tá Kitô hữu được thể hiện trong những hoàn cảnh xã hội và con người cụ thể, điều này cho phép một sự bắt đầu mạnh mẽ các cấu trúc hiệp hành phục vụ cho sứ vụ. Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã

nhấn mạnh, “chỉ trong phạm vi các tổ chức này duy trì kết nối với “nền móng” và bắt đầu từ con người và các vấn đề hàng ngày của họ, một Giáo Hội hiệp hành có thể bắt đầu hình thành” [91]. (ICT, Syn., số 77)

Lắng Nghe

Đức Thánh Cha Phanxicô đã khẳng định rằng: “Một Giáo Hội hiệp hành là một Giáo Hội biết lắng nghe. [...] Các Tín Hữu, Hội đồng Giám Mục, Giám Mục Rôma: tất cả đều lắng nghe nhau; và tất cả đều lắng nghe Chúa Thánh Thần.” Ủy Ban Thần Học Quốc Tế đã giải thích vai trò trung tâm này của việc lắng nghe như sau (ICT, Syn., số 111):
Đối thoại hiệp hành phụ thuộc vào lòng can đảm cả khi nói lẫn khi lắng nghe. Đó không phải là tham gia vào một cuộc tranh luận trong đó một người nói cố gắng làm tốt hơn những người khác hoặc phản bác quan điểm của họ bằng những lập luận triết lý, mà là việc bày tỏ bất cứ điều gì dưng như đã được Chúa Thánh Thần gợi ý là hữu ích cho sự phân định chung, đồng thời cởi mở để tiếp nhận bất cứ điều gì đã được cùng một Thánh Linh gợi ý theo quan điểm của người khác, “vì lợi ích chung” (1 Cô-rin-tô 12,7).

Sứ vụ

Hiến Chế Tín Lý về Hội Thánh Lumen Gentium đặt ra một viễn tượng về bản chất và sứ vụ của Giáo Hội là sự hiệp thông, với những tiền đề thần học về sự tái khởi động tính hiệp hành một cách phù hợp: quan niệm mà ưu nhiệm và bí tích về Giáo Hội; bản chất của Giáo Hội là Dân Chúa trong cuộc hành hương xuyên lịch sử hướng về quê hương trên trời, trong đó tất cả các thành phần Dân Chúa nhờ phép rửa tội đều được tôn vinh với cùng phẩm giá như con cái Thiên Chúa và được chỉ định cho cùng một sứ vụ; giáo lý về tính bí tích của chức giám mục và đoàn thể trong sự hiệp thông có phẩm trật với Giám Mục Rôma. (ICT, Syn., số 40)

Lời nói thẳng ng thẳng

Lời nói thẳng ng thẳng đề cập đến sự mạnh mẽ mà Chúa Thánh Thần hiện xuống đã mang lại trong lòng các tông đồ vào Lễ Ngũ Tuần. Chính lòng can đảm bên trong đã sai họ ra đi loan báo Tin Mừng rằng Chúa Giêsu là Thiên Chúa không hề sợ hãi trong thời Giáo Hội Sơ Khai. Thánh Linh cũng ban cho chúng ta sự mạnh mẽ này để thực hiện sứ vụ của Giáo Hội ngày nay. Lời nói thẳng ng thẳng cần phải trong Tiến Trình Hiệp hành để chúng ta có thể nói một

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

cách mạ nh dạ n và khiêm tốn lắng nghe, được Chúa Thánh Thần soi dẫn khi chúng ta tiến tới “giai đoạn mới của phúc âm hóa” mà Thiên Chúa kêu gọi chúng ta đến (xem ITC, Syn., số 121)

Lời nói thẳng ng thẳng n của Thánh Linh đòi hỏi Dân Chúa trong tiến trình hiệp hành của mình là sự tin cậy, thành thật và can đảm để “bước vào chân trời rộng mở của Thiên Chúa” để “bỏ o đả m rằng bí tích hiệp nhất tồn tại trong thế gian và vì thế con người không phải bị phân tán và hỗn loạn” [169]. Đối với Dân Chúa, trách nhiệm sống độ ng và lâu dài về tính hiệp hành là nguồn vui mà Chúa Giêsu đã hứa, là chất xúc tác của cuộc sống mới, là bản đồ cho một giai đoạn dẫn thân truyền giáo mới. ITC, Syn., số 121)

Tham dự

Giáo Hội hiệp hành là một Giáo Hội có sự tham dự và đồng trách nhiệm. Khi thực hiện tính hiệp hành, Giáo Hội được kêu gọi để cho thấy sự tham dự của tất cả mọi người, theo ơn gọi của mỗi người, với thẩm quyền được Đức Kitô trao cho Hội Đồng Giám Mục do Đức Giáo Hoàng đứng đầu. Sự tham dự dựa trên thực tế là tất cả các tín hữu có đủ điều kiện và được kêu gọi để phục vụ lẫn nhau qua các ân tứ mà tất cả đã nhận được từ Chúa Thánh Thần. Thẩm quyền của các Mục Tử là một ân huệ cụ thể từ Thánh Linh của Đức Kitô, là Đấng để tạ o nên toàn Thân Thể, chứ không phải là một chức năng được ủy nhiệm và đại diện cho mọi người. (ITC, Syn., số 67) Sự phân biệt giữa phiếu bầu u thả o luật n và phiếu bầu u hộ i ý không cho phép chúng ta đánh giá thấp các ý kiến được bày tỏ và các phiếu bầu u được đưa ra trong nhiều hộ i đồng và công đồng hiệp hành khác nhau. Cụ m từ votum tantum consultivum, biểu thị tầm quan trọng của các đánh giá và đề xuất trong các họp trợ ng đạ i, là không đầy đủ nếu nó được hiểu theo phương tiện của luật dân sự trong các cách diễn đạt khác nhau [81].

Thực ra, việc tham vấn mà diễn ra trong các cuộc họp hiệp hành lại khác, vì các thành phần Dân Chúa tham dự để u đáp lại lời kêu gọi của Chúa, lắng nghe như một cộng đoàn với những gì Thánh Linh đang nói với Giáo Hội qua Lời Chúa vang lên trong hoàn cảnh của họ, và giải thích các dấu chỉ của thời đại bằng con mắt đức tin. Trong Giáo Hội hiệp hành, toàn thể cộng đoàn, trong sự đa dạng phong phú và tự do về thành viên, được kêu gọi cùng nhau cầu nguyện, lắng nghe, phân

tích, đối thoại, phân định và đưa ra lời khuyên về việc thực hiện các quyết định mục vụ sao cho phù hợp nhất với ý muốn của Thiên Chúa. Vì vậy, để đi đến quyết định riêng, các vị mục tử phải lắng nghe kỹ lưỡng quan điểm và trải nghiệm của tín hữu. Giáo luật quy định rằng, trong một số trường hợp, họ chỉ được hành động sau khi đã tìm kiếm và có được nhiều ý kiến khác nhau, theo các thủ tục pháp lý đã được thiết lập [82]. (ITC, Syn., số 68) Đồng thời, con đường hiệp hành cần sự tham gia rộng rãi hơn nhiều so với con đường mà luật yêu cầu.

Dân Chúa

Công đồng Vatican II chú trọng đến Giáo Hội với tư cách là “Dân Chúa”. Điều này cho thấy rõ rằng Giáo Hội không chỉ là một cấu trúc phẩm trật, mà là một dân tộc cùng nhau hành hương, được Thiên Chúa hướng dẫn trên hành trình của mình. Thiên Chúa đưa chúng ta hiệp nhất với nhau khi Người lôi kéo chúng ta kết hợp với chính Người: “Thiên Chúa không làm cho người nam và người nữ trở nên thánh thiện và chỉ cứu họ với tư cách cá nhân, mà không có sự ràng buộc hay liên kết giữa họ. Thay vào đó, Người hài lòng khi quy tụ mọi người lại với nhau như một dân tộc, một dân tộc biết nhìn nhận Người trong sự thật và phục vụ Người trong sự thánh thiện.” (Lumen Gentium, 9) Dân tộc này là n đầ u tiên được tỏ ra tại Israel, là dân tộc được Thiên Chúa chọn làm dân riêng và cùng với dân tộc này, Người thiết lập giao ước đầu tiên của mình. Trong Chúa Giêsu Kitô, việc gia nhập Dân Chúa đã được mở rộng cho mọi người và mọi quốc gia: “Và y hãy đi, làm môn đệ cho muôn dân” (Mát-thêu 28:19). Thiên Chúa mời gọi tất cả các dân tộc trở thành một phần của dân tộc đặc biệt của riêng Người: “Anh chị em là một dân tộc được chọn, một tư tế hoàng gia, một dân tộc thánh thiện, tài sản đặc biệt của Thiên Chúa, để anh chị em có thể ca tụng Đấng đã kêu gọi anh chị em ra khỏi bóng tối để bước vào ánh sáng tuyệt vời của Người. Xưa anh chị em không phải là dân tộc, nhưng nay anh chị em là dân tộc của Thiên Chúa; xưa anh chị em đã không nhận được lòng thương xót, nhưng nay anh chị em đã nhận được lòng thương xót.” (1 Phê-rô 2: 9-10) Sự vụ của Giáo Hội là quy tụ Dân Chúa trong hành trình xuyên suốt lịch sử của mình hướng về Thiên Quốc. Theo nghĩa này, Giáo Hội là dấu chỉ và khí cụ của “sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và sự hiệp nhất của toàn thể nhân loại” (Lumen Gentium, 1). Giáo Hội phục vụ sứ vụ của Đức Kitô, Vị Mục Tử Nhân Lành, Đấng quy tụ toàn thể nhân loại

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

trong chính mình: “Ta có những con chiên khác không thuộc chủng tộc này. Ta cũng phải mang chúng theo. Chúng cũng sẽ lắng nghe tiếng ta, và sẽ có một bầy chiên và một người chăn chiên.” (Gio-an 10:16)

Quyền năng

Tân Ước sử dụng một thuật ngữ cụ thể để diễn tả quyền năng mà Chúa Giêsu nhận được từ Chúa Cha để ban sự cứu rỗi, mà Người thực hiện trên tất cả các tạo vật trong quyền năng (δύναμις) của Chúa Thánh Thần: ἐξουσία (thần quyền). Nó bao gồm việc truyền dạy ân sủng khiến chúng ta trở thành “con cái của Thiên Chúa” (xem Gio-an 1,12). Các Tông đồ nhận được ἐξουσία này từ Chúa Phục Sinh, Đấng sai họ để giảng dạy các dân tộc bằng cách rửa tội cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, và bằng cách dạy họ tuân theo tất cả những gì Người đã truyền (xem Mát-thêu 28,19-20). Nhờ bí tích rửa tội, mọi thành phần Dân Chúa được thông phần trong thần quyền này, khi được “xức dầu của Chúa Thánh Thần” (xem 1 Gio-an 2, 20. 27), đã được Thiên Chúa dạy (xem Gio-an 6, 45) và đã được hướng dẫn “đến sự thật hoàn toàn” (xem Gio-an 16,13). (ITC, Syn., số 17)

Về việc tái thiết thực hành hiệp hành trên bình diện Giáo Hội hoàn vũ, Chân Phước Phaolô VI đã thiết lập Thượng Hội Đồng Giám Mục. Đó là “Hội Đồng Giám Mục thường trực cho Giáo Hội hoàn vũ”, trực tiếp và tức thời chỉ huy quyền hạn của Đức Giáo Hoàng, “cung cấp thông tin và đưa ra lời khuyên”, “cũng có thể được hướng quyền ra quyết định khi quyền hạn đó được Giáo Hoàng La Mã ban cho”[41]. Định chế này nhằm mục đích tiếp tục mở rộng cho Dân Chúa những lợi ích của sự hiệp hành được sống trong Công Đồng. (ITC, Syn., số 41)

Sensus fidei

Việc xức dầu Chúa Thánh Thần được thể hiện trong sensus fidei (cảm thức đức tin) của tín hữu [65]. “Trong tất cả những người đã được rửa tội, từ đầu tiên đến cuối cùng, quyền năng thánh hóa của Thánh Linh hoạt động, thúc đẩy chúng ta rao giảng Tin Mừng. Dân Chúa nên thánh nhờ việc xức dầu này, khiến họ không thể sai lầm trong credendo (niềm tin). Điều này có nghĩa là họ không sai lầm trong đức tin, ngay cả khi họ không thể tìm thấy từ ngữ để giải thích đức tin đó. Thánh Linh hướng dẫn họ trong chân lý và đưa họ đến sự cứu rỗi. Là một phần tinh yếu huyền

niệm của Người dành cho nhân loại, Thiên Chúa trang bị cho toàn thể tín hữu một bản năng đức tin - sensus fidei (cảm thức đức tin)- giúp họ phân định điều gì thực sự thuộc về Thiên Chúa. Sự hiện diện của Thánh Linh đem đến cho các Kitô hữu một sự đồng bản tính nhất định với các thực tại thiêng liêng, và sự khôn ngoan giúp họ có thể nắm bắt những thực tại đó một cách trực giác”[66]. Sự đồng bản tính này tự nó thể hiện trong “sentire cum Ecclesia: cảm thấy, cảm giác và nhận thức trong sự hòa hợp với Giáo Hội. Điều này không chỉ đòi hỏi ở các nhà thần học, mà còn ở tất cả các tín hữu; nó hiệp nhất mọi thành phần Dân Chúa khi họ thực hiện cuộc hành hương. Đó là chìa khóa để họ ‘bước đi cùng nhau.’”[67](ITC, Syn., số 56)

Dấu chỉ của thời đại

Công Đồng Vatican II đã thực hiện một bước quyết định hướng về tầm quan trọng của việc Giáo Hội đọc “các dấu chỉ của thời đại.” Điều này có nghĩa là Giáo Hội không thực hiện sứ vụ của mình trong một môi trường chân không, tách rời khỏi những thực tại của thế giới xung quanh. Đúng hơn, Giáo Hội được sai đi giữa thế giới, để hiệp nhất những người nam và người nữ ở mọi lúc, mọi nơi với Thiên Chúa và với nhau. Do đó, Giáo Hội phải chú ý đến các nhu cầu, thực tại và mối quan tâm của thế giới trong mọi thời đại để thực hiện sứ vụ của mình trong việc phục vụ nhân loại. Do đó, Giáo Hội phải đọc các dấu chỉ thời đại dưới ánh sáng đức tin, để phân định cách Thiên Chúa kêu gọi mình đáp lại trong những hoàn cảnh và biến cố của mọi thời kỳ. Cuối cùng, việc đọc các dấu chỉ thời đại là một phương tiện để nhận ra tình liên đới sâu xa giữa Giáo Hội và nhân loại: “Niềm vui và hy vọng, đau buồn và lo lắng của con người thời đại này, đặc biệt là những người nghèo khổ những người khổ đau theo bất cứ cách nào, đây là những niềm vui và hy vọng, đau buồn và lo lắng của những người theo Đức Kitô. Thật vậy, không có gì con người thực sự không gây được tiếng vang trong trái tim họ.” (Gaudium et Spes, 1)

Công Nghị

Công Nghị là “chương trình của những sự kiện hiệp hành trong đó Giáo Hội được giới thiệu cảm thức quyền kêu gọi cùng nhau, theo những thủ tục cụ thể do kỷ luật giáo hội đưa ra, liên quan đến toàn thể Dân Chúa theo nhiều cách khác nhau trên các cấp độ địa phương, khu vực và hoàn vũ, do các giám mục chủ trì trong sự hiệp hành chung với Giám

Vì một Giáo Hội Hiệp Hành: Hướng Dẫn Người Tham Dự

Mục Rôma, để phân định nh con đường phía trước và các vấn đề cụ thể khác, và để đưa ra các quyết định và hướng đi cụ thể với mục tiêu hoàn thành sứ vụ rao giảng Tin Mừng của mình." (ITC, Syn., số 70)

Tiến Trình Hiệp Hành

Hiệp hành không hẳn là một sự kiện mà là một tiến trình liên tục. Tiến Trình Hiệp Hành hiện đang được Giáo Hội thực hiện liên quan đến toàn thể Dân Chúa. Nó bắt đầu với giai đoạn giáo phận mà đã được trình bày chi tiết trong Vademecum này, tiếp theo là giai đoạn quốc gia, giai đoạn lục địa và cuối cùng là giai đoạn cao điểm của Cuộc họp của Thượng Hội Đồng Giám Mục ở Rôma.

Tính hiệp hành

Tính hiệp hành, theo định nghĩa của Ủy Ban Thần Học Quốc Tế vào năm 2018, là "tác động của Thánh Linh trong sự hiệp thông của Thánh Thể Đức Kitô và trong hành trình truyền giáo của Dân Chúa." Đức Giáo Hoàng Phanxicô mô tả một Giáo Hội hiệp hành là một "Giáo Hội lắng nghe biết rằng lắng nghe không chỉ là cảm nhận. Đó là sự lắng nghe lẫn nhau, trong đó mọi người đều có điều gì đó để học hỏi. Tất cả chúng ta phải lắng nghe Chúa Thánh Thần, thánh linh của Chân Lý để biết Thánh Linh đang nói gì với Giáo Hội. [...] Đây là điều mà Chúa mong đợi ở Giáo Hội của thiên niên kỷ thứ ba." (Diễn văn tại lễ kỷ niệm 50 năm Thượng Hội Đồng Giám Mục, 17/10/2015)

Tính hiệp hành tạo cơ hội để lắng nghe tất cả mọi người và tạo cơ hội để lắng nghe Chúa Thánh Thần và Dân Chúa để cùng nhau phân định và tiến bước trên con đường chung. Đức Thánh Cha Phanxicô hiểu điều này như việc đi cùng nhau và đồng hành với nhau trên hành trình thiêng liêng để sống theo lời kêu gọi truyền giáo của chúng ta trong sự hiệp thông với nhau.

Ơn Gọi của Toàn Dân Chúa

Ơn gọi của toàn Dân Chúa này, cộng đoàn những người tin vào Chúa Giêsu Kitô, là làm cho Nước Chúa. Tất cả các thành viên của Giáo Hội, giáo dân, tu sĩ và giáo sĩ tùy theo đặc sứ vụ và vai trò thích hợp của họ, cộng tác trong trách nhiệm hoàn thành sứ vụ của Giáo

Hội. Công Đồng Vatican II kêu gọi tham gia tích cực vào đời sống của Giáo Hội bằng cách nhấn mạnh các nguyên tắc cộng tác trách nhiệm, tham vấn và sự tham dự của giáo dân.

Giáo dân có một vai trò tích cực trong đời sống và hoạt động của Giáo Hội, hoạt động của họ cần thiết trong các cộng đoàn Giáo Hội để nổi lên nếu không có họ thì công việc tông đồ của các mục tử thường không thể đạt được hiệu quả đầy đủ. (Apostolicam Actuosa, 10)

Các mục tử cũng biết rằng chính họ không được Đức Kitô cho gánh vác một mình toàn bộ sứ vụ cứu độ của Giáo Hội đối với thế giới. Trái lại, họ hiểu rằng nhiệm vụ cao cả của họ là chân đạp các tín hữu và nhận ra sự phục vụ và những ân tứ đặc sứ vụ của họ để tất cả mọi người theo vai trò thích hợp của họ có thể đồng lòng hợp tác trong công việc chung này. (Lumen Gentium, 30)

Vademecum

Vademecum là sổ tay hỗ trợ nỗ lực của toàn thể Dân Chúa để đóng góp vào việc lắng nghe và phân định, nền tảng của Công Nghị về Hiệp Hành. Đây là một bộ công cụ và hướng dẫn thực tế đưa ra các ý tưởng cho những người được chỉ định làm thành viên hoặc đội ngũ liên lạc của giáo phận (hoặc giáo xứ), lưu ý rằng mỗi Giáo Hội địa phương có văn hóa, truyền thống, lịch sử gần đây và các nguồn tài nguyên riêng.

Vatican II

Đức Giáo Hoàng Gio-an XXIII đã triệu tập công đồng đại kết thứ 21 trong lịch sử Giáo Hội, hội đồng này quy tụ tất cả các giám mục trên thế giới từ năm 1962 đến 1965 tại Vatican. Trong bài diễn văn khai mạc Công Đồng, Đức Gio-an XXIII đã nêu rõ mục đích của Công Đồng theo cách này: Điều cần thiết ngay nay là toàn bộ giáo lý Kitô giáo, không bị mất đi một phần nào, được tất cả mọi người trong thời đại chúng ta đón nhận với một lòng nhiệt thành mới, trong sự thanh thản và bình an, trong khải niệm và cách diễn đạt truyền thống và chính xác mà được thể hiện đặc biệt trong hành động của các Công Đồng.